

DECIZIE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecătorii – Petru Moraru și Nadejda Toma,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Brigai Sergiu și de inculpatul Galaniuc Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Galaniuc Serghei Anatolie, născut la 08 aprilie 1971, originar r-nul Hîncești, s. Bozieni domiciliat mun. Chișinău, str. Cornului, 5/1, ap. 26.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.06.2010 - 11.10.2011;

Instanța de apel: 18.11.2011 - 02.02.2012;

18.01.2013 - 24.10.2013;

13.06.2014 - 02.11.2015;

Instanța de recurs: 08.10.2012 - 04.12.2012;

03.03.2014 - 13.05.2014;

08.01.2016 - 18.05.2016.

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 octombrie 2011, Galaniuc Serghei a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a reținut, că Galaniuc Serghei a fost învinuit de către organul de urmărire penală pentru faptul, că deținând în baza ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 252 EF din 16 iulie 2004, funcția de inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă al secției organizare, analiză și control a CPs Buiucani mun. Chișinău, fiind persoană cu funcție de răspundere în virtutea prevederilor art.123 Cod penal, contrar art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950; art.24 alin.(2) din Constituția R. Moldova, adoptată la 29 iulie 1994; art.1, 2 pct.2), 4), 12 pct.1), 14, 15 din Legea nr.416 din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție” precum și a obligațiilor funcționale, care-l obligă să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime, să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică, să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, demnității și onoarea cetățenilor, să comunice despre aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni la torturi, să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea atribuțiilor de serviciu, să efectueze supravegherea asupra activității izolatorului de detenție provizorie, pazei deținuților și legalității deținerii persoanelor în izolator, să răspundă de respectarea principiilor ce guvernează conduita polițistului, legislației în domeniul drepturilor omului, a legislației procesual-penale, atribuțiile inspectorului operativ de serviciu

în cadrul CPs Buiucani, mun. Chișinău, aprobate prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne al RM nr.51 din 27 februarie 2001, după cum urmează: pct.7) din anexa la ordinul Ministrului Afacerilor Interne al R. Moldova, fișa postului care prevede că inspectorul operativ de serviciu „menține ordinea interioară în unitatea de gardă, asigură controlul asupra pazei sediilor și izolatorului de detenție provizorie”, pct.12 al aceluiași act normativ care prevede că inspectorul superior operativ de serviciu este obligat „să efectueze supravegherea asupra activității izolatorului de detenție provizorie, pazei deținuților, legalității deținerii persoanelor în izolator”, acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Ministerul Afacerilor Interne, a săvârșit neglijență în serviciu în următoarele circumstanțe.

Astfel, lui Galaniuc Serghei i-a fost incriminat că, în conformitate cu graficul de serviciu aprobat de comisarul CPs Buiucani, mun. Chișinău pentru luna aprilie 2009, începând cu 07 aprilie 2009 ora 10.00 pînă la 08 aprilie 2009 ora 10.00, s-a aflat la serviciu la sediul CPs Buiucani, mun. Chișinău, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 12.

În intervalul de timp menționat, pe parcursul aflării sale la serviciu Galaniuc Serghei în cadrul exercitării atribuțiilor de funcție a dat dovadă de atitudine neglijentă și neconștiincioasă față de obligațiile de serviciu, astfel, încît în situația nerespectării legislației în vigoare de către colaboratorii de poliție în incinta CPs Buiucani, mun. Chișinău, nu a intervenit și nu a întreprins măsuri eficiente pentru asigurarea drepturilor și libertăților persoanelor reținute și aduse în sediul CPs Buiucani, mun. Chișinău, dintre care Lotca Andrei, Calancea Radu, Iurcu Vitalie, Banari Radu, Donos Marcela și Roman Tatiana, care, prin acțiunile intenționate ale mai multor colaboratori de poliție, au fost supuși la acte de tortură, manifestate prin aplicarea violenței fizice și psihice, ce s-au soldat cu cauzarea de urmări grave intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, exprimate prin încălcarea art.3 CEDO, care prevede că nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Galaniuc Serghei să fie condamnat în baza art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de polițist pe un termen de 5 ani.

În motivarea cererii apelantul a invocat că, este dovedită pe deplin vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate prin cumulul de probe pertinente și concludente prezentate spre cercetare instanței de judecată de către acuzare și anume declarațiile părților vătămate audiate pe cauza penală, precum și probele materiale.

Potrivit ordinului nr.51 din 27.02.2001 al Ministerului Afacerilor Interne a fost aprobat „Regulamentul-Tip și fișele de post-tip al inspectorilor superior operativi de serviciu și inspectorilor operativi de serviciu al unităților de gardă ale organelor afacerilor interne” cu anexă Regulamentul-tip al unităților de gardă ale organelor afacerilor interne, respectiv inculpatul în virtutea atribuțiilor de serviciu care le deținea era obligat să mențină ordinea interioară în unitatea de gardă, să asigure controlul asupra pazei sediilor și izolatorului de detenție provizorie și să efectueze supravegherea asupra activității izolatorului de detenție provizorie, pazei deținuților, legalității deținerii persoanelor în izolator.

Faptul că, inculpatul își cunoștea obligațiile de serviciu a fost confirmat de martorul apărării Hlopețchii Igor, care fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, a declarat că, la 07.04.2009, activa în calitate de adjunct al Comisarului de poliție sect. Buiucani mun. Chișinău și pînă la 30.04.2011 toți colaboratorii unității de gardă își desfășurau activitatea în conformitate cu prevederile ordinului nr.51 din 27.02.2001 a Ministerului Afacerilor Interne al R.Moldova, conform căruia erau stabilite obligațiile de serviciu a fiecărei persoane din grupa operativă.

Inculpatului nu i s-a incriminat faptul că, nu a raportat conducerii despre situația din unitatea de gardă, însă a fost învinuit pentru faptul că, deși a cunoscut că în comisariatul de poliție are loc maltratarea tinerilor participanți la manifestările din 07.04.2009, nu a întreprins

măsuri pentru asigurarea protecției acestora, prin curmarea acțiunilor de violență, precum și nu a asigurat deținerea acestora în izolatorul de detenție preventivă a comisariatului, deși era obligat s-o facă.

În cadrul cercetării judecătorești au fost audiate 5 părți vătămate, care au declarat că, în noaptea de 07 spre 08.04.2009 au fost maltratate de către colaboratorii CPs Buiucani, mun. Chișinău, actele de violență asupra acestora avînd loc pe coridoarele comisariatului, în birourile de serviciu a polițiștilor, precum și în nemijlocita apropiere de unitatea de gardă.

Faptul că părțile vătămate au fost supuse violenței se confirmă prin rapoartele de examinare medico-legală, din a căror concluzii rezultă că acestora le-au fost cauzate diferite tipuri de vătămări corporale.

3.1. Partea vătămată R.Banari, a declarat apel împotriva sentinței primei instanțe, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie tras la răspundere penală conform învinuirii, încasînd de la el prejudiciul moral în sumă de 25000 euro, cheltuielile pentru tratament în sumă de 30000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 1000 lei.

În motivarea apelului a menționat, că sentința nu este motivată, iar probele administrate au fost apreciate incorect.

3.2. Partea vătămată V.Iurcu, la fel a declarat apel, în care a optat pentru casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal.

În cererea menționată, apelantul a specificat că acuzarea a prezentat instanței suficiente probe, care confirmă vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate.

3.3. Avocatul M.Mihailov, în numele părții vătămate A.Lotca, de asemenea a contestat sentința cu apel, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri cu privire la condamnarea inculpatului în baza art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal, cît și emiterea unei încheieri interlocutorii cu privire la acțiunile ilegale ale colaboratorilor organelor de drept.

În motivarea cerințelor apelantul a indicat, că vinovăția inculpatului este probată prin depozițiile tuturor părților vătămate audiate care au confirmat că în incinta comisariatului era dezordine și haos, pe coridoare se aflau un număr impunător de persoane reținute, care erau maltratate, în celule de asemenea erau foarte mulți reținuți, din cauza spațiului mic toți stăteau în picioare, aceștia nu au fost asigurați cu apă, erau conduși la WC în mod tardiv, nu le-a fost acordată asistență medicală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2012, au fost admise apelurile, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul S.Galaniuc a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități în organele Ministerului Afacerilor Interne al R.Moldova pe un termen de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanță civilă.

4.1. Pentru pronunțarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță pe deplin a constatat starea de fapt a acțiunilor săvîrșite de inculpatul Galaniuc Serghei, însă a dat o apreciere incorectă probelor examinate în cadrul ședinței de judecată, greșit ajungînd la concluzia de achitare a inculpatului Galaniuc Serghei de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

4.2. Instanța de apel a constatat, că inculpatul S.Galaniuc, exercitînd funcția de inspector superior operativ de serviciu în cadrul CPs Buiucani, mun.Chișinău, nu a intervenit și nu a întreprins măsuri eficiente pentru asigurarea drepturilor și libertăților părților vătămate aduse la sediul CPs Buiucani, mun.Chișinău, deoarece părțile vătămate, prin acțiunile intenționate ale mai multor colaboratori de poliție au fost supuși la acte de tortură, manifestate

prin aplicarea violenței fizice și psihice, ce s-au soldat cu cauzarea de urmări grave intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, exprimate prin încălcarea art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Astfel, instanța de apel a stabilit, că acuzatorul de stat a prezentat instanțelor de fond suficiente probe, care confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.2) lit.b) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, acțiunile inculpatului S.Galaniuc corect au fost încadrate în baza art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal, după semnele: îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană cu funcție de răspundere a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele, care au cauzat daune în proporții mari intereselor publice, acțiuni ce au provocat alte urmări grave.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a menționat, că aceasta urmează a fi admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă, deoarece suma prejudiciului material nu se confirmă prin careva probe.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a concluzionat, că pedeapsa inculpatului S.Galaniuc urmează a fi stabilită în baza art.7, 61, 76 Cod penal, ținîndu-se cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, de circumstanțele atenuante, de persoana inculpatului, ajungînd la concluzia, că corectarea și reeducarea acestuia se poate realiza fără izolarea lui de societate, cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă.

5. Procurorul în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea deciziei nominalizate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii, recurentul a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei, deoarece instanța de apel nu a stabilit circumstanțe raționale care ar permite aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de amendă, ignorînd prevederile art.61 Cod penal, care stipulează că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

5.1. Avocatul V.Cuțulab, în numele inculpatului, a declarat recurs ordinar în baza art.427 alin.(1) pct.6), 7), 8) Cod de procedură penală, solicitînd casarea totală a deciziei instanței de apel și dispusă achitarea lui S.Galaniuc, din motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune.

În motivarea recursului apărarea a menționat că decizia este ilegală și neîntemeiată, la dosar existînd probe necercetate și dubii, care pun la îndoială învinuirea înaintată inculpatului.

5.2. Avocatul V.Mihailov în numele părții vătămate A.Lotca, la fel a declarat recurs ordinar, în temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, în care a optat pentru casarea parțială a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în partea ce ține de neexpunerea asupra cererii de a se emite o încheiere interlocutorie - de constatare a încălcării legalității procesului penal și a drepturilor omului, prin dispunerea de către Procuratura Generală de a întreprinde măsurile necesare în vederea remedierii încălcărilor flagrante a dreptului la apărare al părților vătămate, a deficiențelor grave de competență admise precum și dispunerea efectuării unor investigații complexe pe marginea acestei cauze penale de o importanță deosebită și anume actele de tortură legate de evenimentele de la 07-08.04.2009.

5.3. Partea vătămată R.Banari, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 12), 15) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar prin care a solicitat rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 04 decembrie 2012, au fost admise recursurile ordinare, casată total decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs și-a motivat soluția prin aceea, că instanța de apel rejudecând cauza potrivit regulilor generale, nu a constatat fapta săvârșită de inculpat în raport cu circumstanțele indicate în rechizitoriu, nu și-a argumentat soluția de condamnare și aplicare a pedepsei penale în conformitate cu prescripțiile de drept nominalizate.

Instanța de recurs a constatat, că în partea descriptivă a deciziei contestate este eronat indicat că: „*instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt a acțiunilor săvârșite de inculpat...*”; „*...instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului Galaniuc Serghei în baza art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal...*”, deoarece asemenea circumstanțe lipsesc în descriptivul sentinței, dat fiind faptul, că prima instanță a pronunțat o hotărâre de achitare a inculpatului.

La fel, instanța de recurs a menționat că, potrivit deciziei contestate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra cerinței părții vătămate R.Banari privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 25000 euro, cât și asupra argumentelor acestuia expuse în susținerea acțiunii civile.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2013, au fost admise apelurile declarate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care S.Galaniuc a fost condamnat în baza art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne al R.Moldova pe un termen de 3 ani.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, fiind dispusă încasarea din contul lui S.Galaniuc în beneficiul lui R.Banari prejudiciu moral în sumă de 3000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 1000 lei, iar ce ține de prejudiciul material, acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Instanța de apel analizînd în ansamblu materialul probator prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a concluzionat despre existența în acțiunile inculpatului a indicilor infrațiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal - îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană cu funcție de răspundere a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele, care au cauzat daune în proporții mari intereselor publice, acțiuni ce au provocat alte urmări grave.

La stabilirea pedepsei, instanța a indicat că ține cont de gravitatea infrațiunii incriminate, care face parte din categoria infrațiunilor mai puțin grave, de scopul preventiv și educativ al pedepsei și al echității sociale, de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv, are la întreținere copii minori, pentru prima dată a săvârșit o infrațiune mai puțin gravă, instanța de apel concluzionînd că inculpatul va putea fi reeducat și corectat prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, adică cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii.

Instanța de apel a considerat întemeiat și apelul părții vătămate R.Banari, în acest sens admițînd acțiunea civilă înaintată și dispunînd încasarea din contul lui S.Galaniuc în beneficiul părții vătămate R.Banari prejudiciu moral în sumă de 3000 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 1000 lei, iar ce ține de prejudiciul material, acțiunea civilă a fost admisă în principiu urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

8. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare, în alt complet de judecată, din motiv că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal și pripit a ajuns la concluzia aplicării în privința inculpatului a prevederilor art.90 Cod penal.

8.1. Partea vătămată R.Banari, în temeiul art.427 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, declarînd recurs ordinar a solicitat casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cuantumului prejudiciului moral ce urmează a fi

încasat de la S.Galaniuc în beneficiul său să fie reevaluat conform marjelor aplicate de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în cazuri analogice.

8.2. *Avocații V.Mihailov și Iu.Oancea în numele părților vătămate A.Lotca și V.Iurcu*, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, au contestat decizia instanței de apel, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, în partea ce ține de neexpunerea asupra cererii cu privire la emiterea unei încheieri interlocutorii de constatare a încălcării legalității procesului penal și a drepturilor omului, prin dispunerea de către Procuratura Generală a R.Moldova de a întreprinde măsurile necesare în vederea remedierii încălcărilor flagrante a dreptului la apărare al părților vătămate, a deficiențelor grave de competență admise precum și dispunerea efectuării unor investigații complexe pe marginea acestei cauze penale de o importanță deosebită și anume actele de tortură legate de evenimentele de la 07-08 aprilie 2009.

În argumentarea cererii recurenței au menționat, că sunt de acord cu constatarea vinovăției și aplicarea pedepsei față de inculpat, însă nici în sentință și nici în decizie, instanțele nu s-au expus asupra solicitării apărătorilor părților vătămate cu privire la încălcările grave comise la etapa urmăririi penale față de părțile vătămate și necesitatea emiterii unei încheieri interlocutorii.

8.3. *Inculpatul S.Galaniuc*, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 7), 8) Cod de procedură penală, de asemenea a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocat că:

- în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune;
- instanța de apel nu s-a expus asupra solicitării avocatului V.Mihailov în numele părții vătămate A.Lotca de a se emite o încheiere interlocutorie;
- decizia instanței de apel are un aspect unilateral, iar la adoptarea acesteia nu au fost luate în considerație faptul că, la materialele cauzei organul de urmărire penală a anexat drept probă copia ordinului nr.51 din 27.02.2001, care nu este autentică și diferă de original, pe care comisarul CPs Buiucani l-a adus la îndeplinire după 8 ani și 9 luni, la 12.11.2009, prin ordinul nr.93 privind aprobarea regulamentului-tip și fișelor de post-tip ale inspectorilor superiori operativi de serviciu și inspectorilor operativi de serviciu ai unității de gardă a CPs Buiucani, dînsul făcînd cunoștință cu acesta tot la această dată;
- infracțiunea imputată lui a fost săvîrșită la 07-08.04.2009, dată la care dînsul nu era înzestrat cu atribuții de serviciu speciale conform fișei de post și Regulamentului-tip și nu ținea de competența lui verificarea izolatorului, a altor încăperi ale comisariatului, cît și modul de detenție a persoanelor reținute; el nu a văzut și nu putea să vadă ce se petrece în coridoare sau în încăperile comisariatului pentru a curma acțiunile ilegale ale colaboratorilor CPs Buiucani, mun.Chișinău, deoarece în starea excepțională din 07.04.2009, în care se afla comisariatul, fără telefonie mobilă, el se afla în permanență la dispozitivele de comunicare, răspundea la apeluri, înregistra informațiile acumulate și raporta persoanelor responsabile;
- nu puteau fi puse la baza învinuirii declarațiile părților vătămate, care au fost supuse maltratării și care servesc temei de incriminare a unei alte infracțiuni, pe când el este învinuit de neglijența în serviciu și nu de maltratarea persoanelor, și pînă în prezent nu a fost prezentată o sentință irevocabilă de condamnare pe faptul maltratării de către colaboratorii Ministerului Afacerilor Interne, a unor persoane în incinta CPs Buiucani;
- nu a fost stabilit unde anume părților vătămate le-au fost cauzate vătămarile corporale conform rapoartelor de examinare medico-legală, în incinta CPs Buiucani, în garajul Parlamentului R.Moldova, în transport în timpul transportării spre comisariat, sau în stradă.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2014, au fost admise recursurile declarate, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de recurs ordinar a constatat că, instanța de apel s-a referit superficial, fără a veni cu o analiză amplă asupra motivelor invocate în

apeluri de avocați în numele părților vătămate privind emiterea unei încheieri interlocutorii de constatare a încălcării legalității procesului penal și a drepturilor omului, prin obligarea Procuraturii Generale a R.Moldova de a întreprinde măsurile necesare în vederea remedierii încălcărilor flagrante a dreptului la apărare al părților vătămate, a deficiențelor grave de competență admise precum și dispunerea efectuării unor investigații complexe pe marginea acestei cauze penale de o importanță deosebită și anume actele de tortură legate de evenimentele de la 07-08 aprilie 2009.

Colegiul penal a constatat, că instanța de apel și-a motivat soluția făcând referire la ordinul nr.51 din 27.02.2001, care nu este autentic și diferă de cel original, precum nici nu s-a expus asupra ordinului menționat, care a fost dus la îndeplinire după 8 ani și 9 luni, la 12.11.2009, prin ordinul nr.93 privind aprobarea Regulamentului-Tip și fișelor de post-tip ale inspectorilor superiori operativi de serviciu și inspectorilor operativi de serviciu al unității de gardă a CPs Buiucani, inculpatul făcând cunoștință cu acest ordin tot la această dată; fișei postului, care a fost semnată de către inculpat la 30.04.2009, după cele săvârșite la 07.04.2009; graficului grupei operative pentru luna aprilie 2009, unde este specificat că responsabil la 07.04.2009 era Ig.Hlopețhii; extrasului din registrul CPs Buiucani, în raport cu graficul menționat mai sus.

Instanța de recurs a specificat, că pînă în prezent la materialele cauzei nu este anexată o sentință irevocabilă de condamnare pe faptul maltratării de către colaboratorii CPs Buiucani, mun.Chișinău a părților vătămate ce figurează în prezenta cauză penală; instanța de apel a încălcat dispozițiile art.414 alin.(2), (6) Cod de procedură penală, întemeindu-și concluziile în baza declarațiilor martorului Ig.Hlopețhii, care nu au fost date citirii (suplimentar nu a fost audiat); în decizie nu au fost supuse analizei nici declarațiile martorilor Gh.Vartic, V.Botnaru și V.Ciornîi, apelanții făcînd referire anume la aceste declarații.

De asemenea, instanța de recurs a stabilit, că procurorul în confirmarea vinovăției inculpatului a solicitat doar cercetarea probelor pe care prima instanță le-a pus la baza sentinței de achitare a inculpatului, iar instanța de apel a grupat o parte din probe, fără o analiză amplă, concluzionînd la general, că ele confirmă vinovăția inculpatului, contrar prevederilor art.101 alin.(1) Cod de procedură penală.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2015, au fost admise apelurile declarate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Galaniuc Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 8000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne al R.Moldova, pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea din contul lui Galaniuc Serghei în beneficiul lui Banari Radu a prejudiciului moral în sumă de 1000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 1000 lei, în rest pretențiile fiind respinse ca neîntemeiate.

Totodată, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Banari Radu privind încasarea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța în ordinea procedurii civile.

10.1. Pronunțînd soluția menționată, instanța de apel a constatat în fapt că inculpatul Galaniuc Serghei, deținînd în baza ordinului Ministerului Afacerilor Interne al R.Moldova nr.252 ef din 16 iulie 2004, funcția de inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă al secției organizare, analiză și control a CPs Buiucani, mun.Chișinău, fiind persoană cu funcție de răspundere în virtutea prevederilor art.123 Cod penal, contrar art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, art.24 alin.(2) din Constituția R.Moldova, adoptată la 29 iulie 1994; art.1, 2 pct.2), 4), 12 pct.1), 14, 15 al Legii nr.416 din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție”, precum și a obligațiilor funcționale, care-l obligă să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele

societății și ale statului de atentate criminale și alte atacuri nelegitime; să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică; să i-a măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, demnitatea și onoarea cetățenilor; să comunice despre aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni la torturi; să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea atribuțiilor de serviciu, să efectueze supravegherea asupra activității izolatorului de detenție provizorie, pazei deținuților și legalității deținerii persoanelor în izolator, să răspundă de respectarea principiilor ce guvernează conduita polițistului, legislației în domeniul drepturilor omului, a legislației procesual-penale, atribuțiile inspectorului operativ de serviciu în cadrul CPs Buiucani, mun.Chișinău, aprobate prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne al R.Moldova nr.51 din 27 februarie 2001, după cum urmează: pct.7) din anexa la ordinul Ministrului Afacerilor Interne al R.Moldova, fișa postului care prevede că inspectorul operativ de serviciu „menține ordinea interioară în unitatea de gardă, asigură controlul asupra pazei sediilor și izolatorului de detenție provizorie”, pct.12) al aceluiași act normativ care prevede că inspectorul superior operativ de serviciu este obligat „să efectueze supravegherea asupra activității izolatorului de detenție provizorie, pazei deținuților, legalității deținerii persoanelor în izolator”, acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Ministerul Afacerilor Interne al R.Moldova, a comis neglijența în serviciu în următoarele circumstanțe.

Astfel, inculpatul Galaniuc Serghei, în conformitate cu graficul de serviciu aprobat de comisarul CPs Buiucani, mun.Chișinău pentru luna aprilie 2009, începând cu 07 aprilie 2009 ora 10.00 până la 08 aprilie 2009 ora 10.00 s-a aflat la serviciu la sediul CPs Buiucani, mun.Chișinău amplasat pe adresa mun.Chișinău, str.Calea Ieșilor 12.

În intervalul de timp menționat, pe parcursul aflării sale la serviciu Galaniuc Serghei în cadrul exercitării atribuțiilor de funcție a dat dovadă de atitudine neglijentă și neconștiincioasă față de obligațiile de serviciu, astfel încât, în situația nerespectării legislației în vigoare de către colaboratorii de poliție în incinta CPs Buiucani, mun.Chișinău, nu a intervenit și nu a întreprins măsuri eficiente pentru asigurarea drepturilor și libertăților persoanelor reținute și aduse în sediul CPs Buiucani, mun.Chișinău, și anume Banari Radu, Calancea Radu, Donos Marcela, Roman Tatiana, Iurcu Vitalie, Lotca Andrei care, prin acțiunile intenționate ale mai multor colaboratori de poliție, au fost supuși la acte de tortură, manifestate prin aplicarea violenței fizice și psihice, ce s-au soldat cu cauzarea de urmări grave intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, exprimate prin încălcarea art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care prevede că nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.

10.2. Întru stabilirea vinovăției inculpatului, instanța de apel a reținut declarațiile acestuia date în prima instanță și cele susținute în instanța de apel, precum și declarațiile părților vătămate A.Lotca, R.Calancea, V.Iurcu, R.Banari, T.Roman, M.Donos, a martorului Ig.Hlopețhii și a următoarelor probe scrise: procesele-verbale de examinare din 26.05.2010 a registrului de evidență a persoanelor aduse în CPs Buiucani al CGP mun.Chișinău în perioada 01.01.2009-20.05.2009; de examinare din 21.05.2010 a materialelor dosarelor disjuncte pe faptele de tortură comise de către colaboratorii CPs Buiucani al CGP mun.Chișinău în perioada 07.04.2009-09.04.2009; ordinul nr.252 ef din 16.07.2004, prin care se atestă că, S.Galaniuc a fost numit în funcție de inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă a statului major al CPs Buiucani al CGP mun.Chișinău; graficul aprobat de comisarul CPs Buiucani la 30.03.2009 a grupei operative a CPs Buiucani al CGP mun.Chișinău pentru luna aprilie 2009, prin care s-a stabilit că la 07.04.2009 conform graficului, inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă a fost numit S.Galaniuc; ordinul nr.51 din 27.02.2001 a MAI, prin care a fost aprobat „Regulamentul-tip și fișelor de post-tip al inspectorilor superior operativi de serviciu și inspectorilor operativi de serviciu al unităților de gardă ale organelor afacerilor interne, anexat în original de către procurorul S.Brigai în instanța de apel; fișa

postului aprobată de către comisarul CPs Buiucani, mun.Chișinău a inspectorului superior operativ de serviciu al unității de gardă a secției organizare analiză și control a CPs Buiucani al CGP mun.Chișinău și atribuțiile de serviciu.

10.3. Instanța de apel a reținut, că prima instanță a dispus achitarea lui S.Galaniuc de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, astfel că analizând probele administrate în cursul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului S.Galaniuc urmează a fi încadrate în baza art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal - neglijența în serviciu, adică îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană cu funcție de răspundere a obligațiilor de serviciu, ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele, care a provocat alte urmări grave.

10.4. Instanța de apel a reținut că, prin ordinul nr.252 ef din 16.07. 2004 se atestă că S.Galaniuc a fost numit inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă a statului major al CPs Buiucani, mun.Chișinău.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, acuzarea de stat a prezentat în original ordinul nr.51 din 21.02.2001 „despre aprobarea Regulamentului-tip și fișelor de post-tip ale inspectorilor superiori operativi de serviciu și inspectorilor operativi de serviciu al unităților de gardă ale organelor afacerilor interne”, cu anexă „Regulamentul-tip al unităților de gardă ale organelor afacerilor interne”, respectiv, inculpatul S.Galaniuc, în virtutea atribuțiilor de serviciu care le deținea, era obligat să mențină ordinea interioară în unitatea de gardă, să asigure controlul asupra pazei sediilor și izolatorului de detenție provizorie și să efectueze supravegherea asupra activității izolatorului de detenție provizorie, pazei deținuților, legalității deținerii persoanelor în izolare.

Prin ordinul nr.93 din 12.11.2009 a fost aprobat Regulamentul-tip și fișelor de post-tip ale inspectorilor superiori operativi de serviciu și inspectorilor operativi de serviciu al unității de gardă a CPs Buiucani, mun.Chișinău. La 30 aprilie 2009, inculpatul S.Galaniuc a luat cunoștință cu fișa postului a funcției inspector operativ de serviciu al unității de gardă a secției organizare, analiză și control.

Potrivit pct.12 al fișei postului aprobat de către comisarul CPs Buiucani, mun.Chișinău a inspectorului superior operativ de serviciu al unității de gardă a secției organizare analiză și control a CPs Buiucani al CGP mun.Chișinău și atribuțiile de serviciu, inspectorul superior operativ de serviciu al unității de gardă are sarcina de a „efectua supravegherea asupra activității izolatorului de detenție provizorie, pazei deținuților, legalitatea deținerii persoanelor în izolator”.

Așadar, instanța de apel a reținut că, potrivit graficului grupei operative CPs Buiucani, mun.Chișinău pentru luna aprilie 2009, la 07.04.2009 inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă a fost numit S.Galaniuc, iar responsabil a fost desemnat - Ig.Hlopețchii.

Potrivit registrului de evidență a persoanelor aduse în CPs Buiucani al CGP mun.Chișinău în perioada 07.04.2009 - 08.04.2009, au fost reținuți și aduși la Comisariatul de Poliție - A.Lotca, R.Calancea, V.Iurcu. Totodată, din conținutul registrului de evidență a persoanelor aduse la CPs Buiucani, mun.Chișinău, instanța de apel a stabilit că, la 07.04.2009 au fost reținute și înregistrate la intervale de timp relativ scurt un număr impunător de mare de persoane.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, deși inculpatului S.Galaniuc nu i s-a adus la cunoștință ordinul nr.51 din 21.02.2001, dînsul fiind persoană cu funcție de răspundere avea obligația de a respecta prevederile art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art.24 alin.(2) din Constituția R.Moldova, art.1, 2 pct.2), 4), 12 pct.1), 14, 15 din Legea nr.416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”.

Respectiv, prin inacțiunile sale, inculpatul S.Galaniuc a încălcat prevederile legale din

Legea „Cu privire la poliție”, care îl obligau, în virtutea funcției pe care o deținea la data indicată, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime; să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică; să i-a măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, demnitatea și onoarea cetățenilor, să comunice despre aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni la torturi, or, din declarațiile părților vătămate A.Lotca, R.Calancea, R.Banari, T.Roman, V.Iurcu, M.Donos rezultă că ultimii aflându-se în CPs Buiucani, în noaptea de 07-08.04.2009, au fost supuși tratamentului inuman și degradant din partea colaboratorilor de poliție.

La fel, instanța de apel a sesizat faptul că, inculpatul S.Galaniuc activează în calitate de inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă a statului major al CPs Buiucani, mun.Chișinău din 16.07.2004, iar pînă la 07.04.2009, (timp de cinci ani), ultimului nu i s-a adus la cunoștință ordinul nr.51 din 21.02.2001 și nici nu a semnat careva fișe de post.

După evenimentele din 07.04.2009 mai multe persoane, inclusiv și părțile vătămate pe această cauză penală (A.Lotca, R.Calancea, R.Banari, T.Roman, V.Iurcu, M.Donos) s-au plîns pe marginea abuzurilor comise de către organele de poliție, plîngeri care s-au axat în totalitate pe „rele tratamente în custodia poliției însoțită de o investigație ineficientă”.

În acest context, instanța de apel a constatat o încercare a organelor de drept de a eschiva tragerea la răspundere penală a persoanelor aflate în atribuție de serviciu care au comis încălcări a drepturilor și libertăților persoanelor, în speță a părților vătămate, iar acest fapt a fost atestat prin aprobarea ordinului nr.93 din 12.11.2009, după cîteva luni după evenimentele din 07.04.2009 și după 8 ani și 9 luni de la aprobarea ordinului nr.51 din 21.02.2001 și respectiv, după 5 ani și 5 luni de la data la care inculpatul S.Galaniuc a fost numit în funcția de inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă a statului major al CPs Buiucani, mun.Chișinău.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, la caz, nu au parvenit careva explicații pertinente privitor la necesitatea trecerii unei durate de timp excesiv de mari referitor la faptul că ordinul nr.51 din 21.02.2001, a fost adus la îndeplinire la 12.11.2009 prin ordinul nr.93 privind aprobarea Regulamentului-tip și fișelor de post-tip ale inspectorilor superiori operativi de serviciu și inspectorilor operativi de serviciu al unității de gradă a CPs Buiucani, mun.Chișinău, care a și fost adus la cunoștință inculpatului S.Galaniuc, spre deosebire de ordinul nr.51 din 21.02.2001.

10.5. Concluzia primei instanțe, precum că atribuțiile nemijlocite de serviciu ale inculpatului nu au fost aduse la cunoștința acestuia, fiind invocate cîteva acte normative cu caracter intern, în special fiind vorba de ordinul nr.51 din 27.02.2001 și fișa postului de inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă al secției organizare, analiză și control a CPs Buiucani, mun.Chișinău, și că învinuirea nu a confirmat că aceste acte au fost aduse la cunoștința lui S.Galaniuc pînă la 07.04.2009, instanța de apel a apreciat-o drept prematură.

La acest aspect, instanța de apel a notat că, prima instanță, la formularea concluziei menționate nu a ținut cont de prevederile art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art.24 alin.(2) din Constituția R.Moldova, art.1, 2 pct.2), 4), 12 pct.1), 14, 15 din Legea nr.416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, respectarea cărora era în sarcina inculpatului S.Galaniuc, or faptul că acestuia „nu i-au fost aduse la cunoștință atribuțiile nemijlocite de serviciu”, nu poate fi interpretat că dînsul nu avea nicio atribuție de serviciu, nu cunoștea ce atribuții de serviciu urmează să îndeplinească și respectiv, să rămînă impasibil la ilegalitățile care au avut loc la 07.04.2009 în CPs Buiucani, mun.Chișinău.

Cu referire la probatoriul administrat la cauza penală, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile părților vătămate A.Lotca, R.Calancea, R.Banari, T.Roman, V.Iurcu, M.Donos, care au relatat că au intrat în Comisariat prin intrarea principală,

toți au trecut pe lângă unitatea de gardă, au văzut colaboratorii de poliție lângă și în incinta unității de gardă, doar o parte din ei au fost înregistrați, restul au fost conduși pe scările comisariatului unde au fost maltratați. Părțile vătămate au menționat că, în incinta comisariatului era dezordine și haos, pe scări și coridoare se aflau un număr impunător de persoane reținute, care erau maltratați, în celule de asemenea se aflau foarte mulți reținuți.

Instanța de apel nu a reținut ca probe declarațiile martorilor V.Botnaru și A.Vartic, care au declarat că nu au văzut persoane maltratate la Comisariatul de Poliție Buiucani, deoarece aceste declarații se contrazic integral prin declarațiile părților vătămate, care atît la faza urmăririi penale, cît și în prima instanță au dat declarații în care au relatat amănunțit situația care a fost creată la CPs Buiucani, mun.Chișinău asupra faptului că, dînșii au fost maltratați, consecutivitatea evenimentelor descrise de părțile vătămate coroborează între ele și nu prezintă careva divergențe în cele relatate de părțile vătămate.

Mai mult, martorul A.Vartic a activat în cadrul CPs Buiucani, mun.Chișinău și a participat la acțiunile de combatere a violențelor din la 07.04.2009, iar martorul V.Botnaru a activat în calitate de ofițer de urmărire penală, motiv pentru care se explică poziția părtinitoare a acestora față de cele săvîrșite la această dată în CPs Buiucani, mun.Chișinău.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic și depozițiile martorului V.Ciornîi, care a declarat că activînd în calitate de expert criminalist, se ocupa de fotografierea și amprentarea persoanelor reținute, au transportat de cîteva ori persoanele reținute de serviciile speciale de la Parlament la CPs Buiucani, însă nu a observat la aceste persoane urme de violență, dat fiind faptul că aceste declarații se contrazic prin declarațiile părților vătămate A.Lotca, R.Calancea, R.Banari, T.Roman, V.Iurcu, M.Donos, precum și prin concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală nr.290/D din 24.02.2010, prin care se atestă că cet.A.Lotca i-au fost cauzate leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății; nr.217/D, prin care se atestă că cet.R.Calancea i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare; nr.2357/D, prin care se atestă că cet.V.Iurcu i-au fost cauzate leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății; nr.2305/D din 19.08.2010, prin care se atestă că cet.R.Banari i-au fost cauzate leziuni corporale medii.

Declarațiile martorilor V.Botnaru și V.Ciornîi, au fost respinse din motivul că, potrivit graficului aprobat de comisarul CPs Buiucani, mun.Chișinău la 30.03.2009 a grupei operative a CPs Buiucani al CGP mun.Chișinău pentru luna aprilie 2009, la 07.04.2009, conform graficului, la urmărirea penală a fost numit martorul V.Botnaru, la B.T.C. a fost numit martorul V.Ciornîi, astfel, deși la materialele cauzei penale nu a fost anexată vreo informație despre îndeplinirea conform legii de către martorii în cauză a atribuțiilor de serviciu, instanța de apel a considerat că sunt suficiente temeiuri de a nu reține declarațiile lor, ținînd cont de evenimentele care au avut loc și de faptul că, organele de drept nu au demarat careva proceduri de verificare a acestora.

La fel, s-a menționat că, potrivit graficului aprobat de comisarul CPs Buiucani, mun.Chișinău la 30.03.2009 a grupei operative a CPs Buiucani al CGP mun.Chișinău pentru luna aprilie 2009, la 07.04.2009, conform graficului responsabil era desemnat martorul Ig.Hlopețhii. Deși, acesta a declarat în cadrul ședinței de judecată în prima instanță că, la 07.04.2009 nu s-a aflat în incinta CPs, dat fiind faptul că a fost rănit și a fost transportat la spital, totuși instanța de apel în baza materialelor cauzei penale nu a constatat că aceste fapte s-au petrecut așa cum au fost descrise de martor.

Instanța de apel a punctat că, pentru ziua de 07.04.2009, inculpatul S.Galaniuc era de serviciu ca ofițer operativ superior împreună cu adjuncții săi, M.Rusu, N.Suvorov. De asemenea, din componența grupei operative pentru data de 07.04.2009 au mai fost desemnați și Ig.Hlopețhii, Gh.Tofan, V.Botnaru, O.Botnaru, V.Briniter, D.Dascăl, V.Ciornîi, I.Reul, F.Gherciu, care de asemenea au fost prezenți și responsabili de supravegherea și asigurarea ordinii publice, a celulelor din incinta CPs Buiucani, mun.Chișinău, dar care nu au fost investigați pentru verificarea îndeplinirii obligațiilor de serviciu, considerente care constituie o încălcare a legalității și a drepturilor omului și care formează obiectul unei decizii

interlocutorii.

10.6. De altfel, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată poziția primei instanțe cu referire la faptul că tot efectivul CPs Buiucani, mun.Chișinău s-a aflat la serviciu la 07.04.-08.04.2009, fiind în stare de alertă, iar versiunea inculpatului că acesta raporta permanent superiorilor despre situația din unitatea de gardă, care erau informați asupra stării reale de lucruri, nu a fost combătută de învinuire.

La acest aspect, instanța de apel a specificat că, inculpatului S.Galaniuc nu i s-a imputat faptul raportării sau neraportării situației din CPs Buiucani, iar acel element subiectiv că inculpatul S.Galaniuc raporta superiorilor săi despre situația din comisariat nu poate fi interpretat ca o îndeplinire corespunzătoare și în conformitate cu prevederile legii a atribuțiilor de serviciu. Mai mult, fiind incert acel aspect despre care anume raporta inculpatul, în situația în care, părțile vătămate au declarat unanim că au fost supuse torturii și maltratării în incinta comisariatului.

Astfel, în viziunea instanței de apel, este insuficient faptul că inculpatul S.Galaniuc ar fi raportat despre situația din comisariat, atîta timp cît dînsul, la 07.04.2009, fiind numit inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă și respectiv, nu a intervenit și nu a întreprins careva măsuri eficiente pentru asigurarea respectării drepturilor și libertăților persoanelor reținute și aduse la sediul CPs Buiucani, mun.Chișinău în speță a părților vătămate, A.Lotca, R.Calancea, R.Banari, T.Roman, V.Iurcu, M.Donos, or, prin acțiunile intenționate ale mai multor colaboratori de poliție au fost supuși actelor de tortură, manifestate prin aplicarea violenței fizice și psihice, ce s-au soldat cu cauzarea de urmări grave a drepturilor și intereselor părților vătămate.

Cu referire la poziția de apărare a inculpatului S.Galaniuc, precum că în cadrul comisariatului nu a avut posibilitatea fizică și tehnică să cunoască ce se întîmplă, instanța de apel a menționat că, inculpatul a relatat că în ziua respectivă era stare de alertă, conform materialelor cauzei penale, inclusiv și prin declarațiile părților vătămate s-a stabilit că, la CPs Buiucani, mun.Chișinău au fost aduși un număr impunător de persoane, din declarațiile părților vătămate s-a constatat că dînșii au intrat în comisariat prin ușa centrală, s-au aflat la etajul întâi, unii au fost coborîți în subsol, alții au fost urcați la etajul doi, tot părțile vătămate au explicat că în comisariat era haos, iar toate aceste date duc la concluzia despre o stare care nu neapărat urma să fie văzută nemijlocit în anumit perimetru, ci și auzită și văzută în ansamblu, or, persoanele care au fost aduse la ziua respectivă în Comisariatul de Poliție, nu poate fi considerat un „obiect” lipsit de importanță, nesensibil sau care nu poate fi observat.

Așadar, la acest segment, instanța de apel a constatat în inacțiunile inculpatului S.Galaniuc întrunirea laturii obiective a infracțiunii de neglijență în serviciu, manifestată prin inacțiunea de neîndeplinire a obligațiilor de serviciu, dînsul nu a întreprins nici o măsură pentru a contracara acțiunile de violență a colaboratorilor de poliție manifestate asupra părților vătămate, iar ca rezultat au fost cauzate daune drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale părților vătămate.

Cu referire la concluzia primei instanțe, precum că consecințele nefavorabile au avut loc, fiind confirmate atît prin declarațiile părților vătămate, cît și prin probele scrise anexate la dosar, însă între acestea și acțiunile sau inacțiunile inculpatului lipsește legătura de cauzalitate, instanța de apel a statuat că aceasta este una eronată și care nu corespunde materialelor cauzei, în acest sens, indicînd că, inculpatul S.Galaniuc, fiind la 07.04.2009 conform graficului, inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă, nu a întreprins careva măsuri pentru a împiedica aplicarea violenței fizice sau psihice asupra părților vătămate, implicit a acceptat și a admis acest comportament al colaboratorilor de poliție manifestat împotriva drepturilor și libertăților părților vătămate, iar în rezultatul inacțiunilor inculpatului au survenit urmările prejudiciabile ale drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Referitor la argumentul primei instanțe, că potrivit declarațiilor părților vătămate, ca autori ai vătămarilor și loviturilor sunt indicați alți polițiști, însă primei instanțe nu i-au fost

prezentate probe ce ar confirma existența unei sentințe de condamnare a vinovaților nemijlociți de săvârșirea acțiunilor împotriva părților vătămate, instanța de apel a evidențiat că inculpatul S.Galaniuc nu a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea actelor de tortură, ci pentru săvârșirea infracțiunii de neglijență în serviciu, care s-a manifestat prin fapta prejudiciabilă exprimată prin inacțiunile inculpatului de neîndeplinire a atribuțiilor de serviciu, iar ca rezultat au survenit urmările prejudiciabile exprimate în esență prin torturarea și maltratarea părților vătămate, prin care li s-au cauzat suferințe fizice și psihice.

Totodată, instanța de apel a notat că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, procurorul S.Brigai a solicitat anexarea la materialele cauzei ordonanța de începere a urmăririi penale din 21.09.2009, prin care s-a dispus pornirea urmăririi penale după indicii infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(2) lit.c) Cod penal, pe faptul excesului de putere săvârșit de către colaboratorii CPs Buiucani, mun.Chișinău (cu referire la părțile vătămate M.Donos și T.Roman), precum și ordonanța de suspendare a urmăririi penale din 21.06.2010, prin care s-a dispus suspendarea urmăririi penale pe cauza penală nr.2009038154 privind faptul excesului de putere săvârșit de către colaboratorii CPs Buiucani, mun.Chișinău în privința lui M.Donos, T.Roman și încă o persoană neidentificată pe nume Olga.

A mai remarcat instanța de apel că, în vederea stabilirii vinovăției inculpatului S.Galaniuc în săvârșirea infracțiunii imputate, nu este definitoriu existența sentințelor de condamnare a vinovaților nemijlociți de săvârșirea acțiunilor împotriva părților vătămate, în contextul în care, prin declarațiile celor șase părți vătămate (A.Lotca, R.Calancea, R.Banari, T.Roman, V.Iurcu, M.Donos) se atestă că, la 07.04.2009, aceștia au fost duși la CPs Buiucani, mun.Chișinău, unde de către colaboratorii de poliție a fost aplicată violența fizică, dînșii au fost torturați și maltratați, iar ca urmare li s-au cauzat leziuni corporale fapt confirmat prin rapoartele de expertiză medico-legală, precum și suferințe psihice.

La fel, declarațiile părților vătămate coroborează și cu alte materiale administrate la cauza penală și care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, dintre care procesele-verbale de examinare din 26.05.2010 a registrului de evidență a persoanelor aduse în CPs Buiucani, mun.Chișinău în perioada 01.01.2009 - 20.05.2009; de examinare din 21.05.2010 a materialelor dosarelor disjuncte pe faptele de tortură săvârșite de către colaboratorii CPs Buiucani în perioada 07.04.2009 - 09.04.2009, ordinul nr.252 ef din 16.07.2004, graficul aprobat de comisarul CPs Buiucani, mun.Chișinău la 30.03.2009.

Prin urmare, investigarea și tragerea la răspundere penală a colaboratorilor de poliție care nemijlocit au aplicat violența fizică asupra părților vătămate, prin care au fost supuse actelor de tortură trebuie să formeze obiectul unui alt proces penal, iar persoanele respective să fie trase la răspundere penală pentru acțiunile săvârșite.

10.7. De altfel, instanța de apel a evidențiat, că plîngerile părții vătămate V.Iurcu pe marginea acțiunilor de tortură la care a fost supus în incinta CPs Buiucani, mun.Chișinău au constituit obiect de examinare la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care în cauza *Iurcu contra Republicii Moldova*, (decizia din 09.04.2013), a constatat încălcarea art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

10.8. În ceea ce privește pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, cu referire la prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, ținînd cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, reținînd că inculpatul S.Galaniuc a săvârșit o infracțiune gravă, nu a recunoscut vina, în privința acestuia nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante sau agravante, anterior nu a fost judecat și ținînd cont de faptul că, dînșul nu este singurul vinovat pentru acțiunile de încălcare a legii și acțiunile de violență îndreptate asupra părților vătămate, a conchis că inculpatului urmează să-i fie aplicată pedeapsa penală sub formă de amendă, pedeapsă de natură să satisfacă exigențele individualizării pedepsei penale și să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art.61 Cod penal.

10.9. Cu referire la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată R.Banari, instanța de apel a reținut, conform prevederilor art.225 alin.(3) Cod de procedură penală, că probele anexate la materialele cauzei sunt insuficiente pentru dovedirea cheltuielilor de tratament în sumă de 30000 lei, motiv din care acest capăt de cerere a fost admis în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile. Cerința părții vătămate privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a considerat-o întemeiată, din motiv că este probată prin bonul de plată seria EP, nr.241012 din 31.10.2011, prin care se atestă că partea vătămată a achitat suma de 1000 lei pentru acordarea asistenței juridice de către avocatul M.Buga.

Referitor la cerința părții vătămate privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 25000 euro, instanța de apel a considerat pretenția parțial întemeiată.

Astfel, cu referire la art.1422, 1423 Cod civil și la explicațiile pct.25 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.9 din 09.10.2006 „Cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral”, instanța de apel a notat că, suferințelor cauzate părții vătămate R.Banari, nu le poate fi stabilit un preț, ca urmare a vătămarilor suferite și a zilelor de îngrijiri medicale de care a avut nevoie pentru vindecare în urma actelor de violență pe care le-a suportat la 07.04.2009, prin urmare orice sumă de bani neputînd duce la refacerea integrală a integrității fizice și psihice a părții vătămate.

Ca urmare, instanța de apel a conchis că acțiunile de violență asupra părții vătămate R.Banari nu au fost săvîrșite nemijlocit de către inculpatul S.Galaniuc, ultimul purtînd răspundere penală pentru faptul că și-a neglijat atribuțiile de serviciu, care s-au soldat cu urmările prejudiciabile asupra drepturilor și intereselor părții vătămate, respectiv, instanța de apel nu a oferit părții vătămate compensarea prejudiciului moral solicitat, ca urmare a violării art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, considerînd că suma de 1000 lei reprezintă o satisfacție echitabilă a prejudiciului moral suferit de partea vătămată.

11. Prin decizia interlocutorie a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02.11.2015, în temeiul art.218 Cod de procedură penală, s-au constatat fapte de încălcare a legalității și drepturilor omului, fiind dispusă aducerea la cunoștință a acestor fapte organelor competente pentru soluționarea circumstanțelor expuse.

12. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul a menționat că, la aplicarea pedepsei inculpatului Galaniuc Serghei instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75, 78 Cod penal.

Consideră, că în cazul dat la stabilirea pedepsei instanța de judecată urma să i-a în considerație statutul inculpatului și că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

13. Inculpatul S.Galaniuc, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitînd casarea acesteia și menținerea sentinței de achitare, din motiv că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și nu au fost întrunite elementele infracțiunii, i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil sub aspectul nemotivării suficiente a deciziei de condamnare.

În argumentarea cerințelor sale, recurentul a menționat că instanța de apel, pronunțînd decizia de condamnare a reținut integral învinuirea înaintată lui conform rechizitoriului, fără a lua în considerație că din conținutul declarațiilor persoanelor audiate nu rezultă implicarea lui în săvîrșirea infracțiunii imputate, or părțile vătămate nu au declarat că anume el a cunoscut

sau a văzut că în încăperea unității de gardă sau în izolatorul de detenție provizorie a CPs Buiucani, a avut loc maltratarea lor de către colaboratorii de poliție, și aceștia nu s-au adresat la el după ajutor sau cu careva plângeri;

- în acțiunile sale nu s-a constatat prezența laturii obiective și subiective a infracțiunii incriminate, concluziile instanței de apel, precum că dînsul se face vinovat prin neglijență de tratamente inumane, degradante și aplicarea torturii de către colaboratorii de poliție în incinta CPs Buiucani, nu este motivată;

- nu au fost aduse probe care ar demonstra că, în situația specifică creată la 07.04.2009, dînsul a avut posibilitatea să curme acțiunile ilegale ale altor persoane, dar nu a întreprins nimic în acest sens, iar concluziile despre vinovăția lui nu pot fi întemeiate pe presupuneri;

- instanța de apel constatînd că lipsesc careva probe în confirmarea faptului că i-a fost adus la cunoștință ordinul MAI nr.51 din 21.02.2001, totuși a concluzionat că dînsul a manifestat neglijență în serviciu prin nerespectarea prevederilor acestui ordin și a fișei de post, și nu a indicat care obligațiuni de serviciu au fost îndeplinite necorespunzător de către el;

- instanța de apel, preluînd constatările din actul de învinuire, s-a limitat doar la invocarea neîndeplinirii unor norme cu caracter general, care cuprind reglementarea activității lui, nefiind respectate garanțiile prevăzute de art.6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale;

- avînd în vedere faptul că norma incriminată lui este una de blanchetă urma a se face referire la normele juridice concrete din actele normative care presupus au fost încălcate de către el, fapt care nu a fost realizat, învinuirea limitîndu-se la invocarea unor norme juridice cu caracter abstract și general;

- instanța de apel era obligată să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei și să verifice dacă nu persistă o aplicare greșită a legii materiale sau procesuale, iar nerespectarea acestora a dus la concluzia prematură de casare a sentinței de achitare și condamnarea lui în lipsa elementelor infracțiunii (lipsa laturii obiective);

- incorect a fost reținut calificativul „alte urmări grave” - „cauzarea diverselor leziuni corporale”, deoarece această formulare nu este concretă prin faptul că ea nu conține gradul vătămarilor corporale, atribuite la categoria „grave”, în conformitate cu Regulamentul Ministerului Sănătății al R.Moldova din 27 iunie 2003.

14. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul declarat de inculpatul Galaniuc Serghei.

Reieșind din conținutul recursului declarat de inculpat, se atestă că acesta invocă dezacordul cu soluția instanței de apel sub aspectul pct.6), 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține că instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin. (1) pct.8) Cod de procedură penală, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept, care au dus la admiterea apelurilor declarate. Astfel, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat o apreciere corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului S.Galaniuc în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Cu referire la dezacordul recurentului cu modalitatea de apreciere a probelor, în sensul că din conținutul declarațiilor persoanelor audiate nu rezultă implicarea sa în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de recurs le consideră neîntemeiate, deoarece inculpatul la acest capitol nu a invocat erori de drept concrete, care ar constitui temei de casare a deciziei contestate.

La același aspect, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind exclusiv atribuțiile instanțelor de fond.

Tot aici urmând a se menționa, că potrivit jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, regula generală desprinsă din dispozițiile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

La caz însă, Colegiul penal consideră că argumentele invocate de recurent sunt nefondate, or, vinovăția lui de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate, nefiind comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea acesteia și adoptarea unei alte soluții.

Referitor la argumentele inculpatului privind neclaritatea sau necorespunderea faptelor indicate prin rechizitoriu prevederilor legale imputate, instanța de recurs constată că acestea nu pot fi reținute, or, după cum rezultă din materialele dosarului, la începerea cercetării judecătorești în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, după ce s-a dat citire actului de învinuire, inculpatul a răspuns instanței de judecată că, învinuirea îi este clară, că acceptă să dea declarații și să răspundă la întrebări (f.d.5 v.3).

În ceea ce privește dezacordul recurentului cu incriminarea calificativului „alte urmări grave”, Colegiul penal constată că instanța de apel corect a menționat că prin aceasta se înțelege, inclusiv, și săvârșirea unei infracțiuni grave, iar urmările prejudiciabile imputate se află în legătură cauzală cu fapta de îndeplinire sau neîndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, față de care inculpatul S.Galaniuc a manifestat imprudență. Aici fiind necesar a se sublinia că, orice tratamente inumane sau degradante, tortură etc. sporesc substanțial gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite.

Distinct de aceste considerente, instanța de recurs respinge și alegațiile recurentului cu privire la faptul că, conținutul ordinului nr.51 din 21.02.2001 al MAI, i-ar fi fost adus la cunoștință după data de 07.04.2009, deoarece din probele administrate la dosar rezultă că S.Galaniuc prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr.252 ef din 16.07.2004, a fost numit în funcție de inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă a statului major al CPS

Buiucani al CGP mun.Chișinău, iar în conformitate cu prevederile Legii nr.416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție” (în vigoare la acel moment), el era obligat cunoască și să respecte atribuțiile de serviciu.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurentului, precum că instanța nu a indicat concret prevederile căror acte normative au fost încălcate de către el, deoarece instanța cert a indicat că în cauză, inculpatul a acționat contrar prevederilor art.3 CEDO, art.24 alin.(2) din Constituție și art.1, 2 pct.2), 4), 12 pct.1), 14, 15 din Legea nr.416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, precum și a obligațiilor funcționale, care-l obligă să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime, să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică, să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, demnitatea și onoarea cetățenilor, să comunice despre aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni la torturi, să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea atribuțiilor de serviciu, să efectueze supravegherea asupra activității izolatorului de detenție provizorie, pazei deținuților și legalității deținerii persoanelor în izolator, să răspundă de respectarea principiilor ce guvernează conduita polițistului, legislației în domeniul drepturilor omului, a legislației procesual-penale.

Totodată, instanța de recurs consideră că, în prezenta cauză nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs semnalat de către recurent și prevăzut la pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, în ce privește achitarea lui de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii imputate.

Sub acest aspect se menționează că, temeiul invocat de recurent - „*nu sunt întrunite elementele infracțiunii*” include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul penal consideră că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezentei erori de drept.

Colegiul constată că instanța de apel a examinat complet și obiectiv probele administrate în cauză, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui S.Galaniuc în comiterea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multiaspectual în textul deciziei instanței de apel, și anume declarațiile însăși ale inculpatului, a părților vătămate, a martorilor și actele cauzei - rapoartele de expertiză medico-legală în privința părților vătămate, procesele de examinare a registrelor de evidență a persoanelor aduse în CPs Buiucani în perioada 07-09.04.2009, de examinare a materialelor dosarelor disjuncte pe faptele de tortură comise de către colaboratorii CPs Buiucani al CGP mun.Chișinău în perioada 07.04.2009-09.04.2009; ordinul nr.252 ef din 16.07.2004, privind numirea lui S.Galaniuc în funcție de inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă a statului major al CPs Buiucani al CGP mun.Chișinău; graficul aprobat de comisarul CPs Buiucani la 30.03.2009 a grupei operative a CPs Buiucani pentru luna aprilie 2009, prin care s-a stabilit că la 07.04.2009 conform graficului, inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă a fost numit S.Galaniuc.

Probele puse la baza concluziei de vinovăție a inculpatului de către instanța de apel sînt pertinente, concludente, utile, veridice și coroborează între ele, fiind apreciate de instanță în mod obiectiv, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct.10 al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptei este corectă și corespunde situației de fapt reținute, la caz, corect instanța de apel ajungând la concluzia că s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția inculpatului S.Galaniuc în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În același context, Colegiul penal evidențiază întrunirea la caz a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal, care se exprimă în fapta prejudiciabilă alcătuită din: 1) inacțiunea de neîndeplinire a obligațiilor de serviciu; 2) urmările prejudiciabile manifestate prin daunele în proporții mari cauzate drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

La acest segment, instanța de apel corect a specificat că, întrunirea laturii obiective a infracțiunii de neglijență în serviciu se manifestă prin inacțiunile inculpatului S.Galaniuc de neîndeplinire a obligațiilor de serviciu, în sensul că acesta nu a întreprins nici o măsură în vederea contracarării acțiunilor de violență a colaboratorilor de poliție asupra părților vătămate, care s-au soldat cu cauzarea daunelor drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale părților vătămate.

Așadar, alegațiile inculpatului S.Galaniuc privind lipsa laturii obiective a infracțiunii incriminate în acțiunile dînsului, nu pot fi reținute, întrucît probatoriul administrat la dosar și declarațiile părților vătămate A.Lotca, R.Calancea, V.Iurcu, R.Banari, T.Roman și M.Donos denotă faptul, că în noaptea din 07-08.04.2009 în incinta CPs Buiucani, mun.Chișinău era dezordine și haos, pe scări și coridoare se aflau un număr impunător de persoane reținute, care erau maltratați.

Față de cele ce preced, Colegiul penal conchide că, în prezenta cauză, nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, la etapa judecării apelului.

Prin urmare, argumentele invocate de către inculpatul S.Galaniuc, nu și-au găsit confirmare și nu pot servi temei de casare a deciziei contestate, iar instanța de recurs conchide că în speță se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul declarat de procuror.

Din textul recursului declarat de partea acuzării se evidențiază dezacordul cu decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei inculpatului, temei de recurs prevăzut la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are

drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, care nu a recunoscut vina, anterior nu a fost judecat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, iar ținând cont de exigențele individualizării pedepsei penale, corect a statuat că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc fără izolarea lui de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, prin care va fi atins scopul pedepsei penale prevăzut de art.61 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

15. În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Brigai Sergiu și de inculpatul Galaniuc Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Galaniuc Serghei Anatolie*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 iunie 2016.

Președinte

Elena Covalenco

Judecătorii

Petru Moraru

Nadejda Toma